

FOTO: ARCHIV

KDE SE NAIJST

Ve Španělsku se dobře najíte všude, to platí i o Toledu. I přestože tapas jsou vyhlášenou specialitou Andalusie, najdete je i zde. Pokud si chcete jen tak posedět s místními, pokuste se najít zastrčenou hospůdku **Lupulo** v uličce Calle de Alfonso XII., dělají tu, kromě dalších pochutin, výborné patatas a la pobre, v nabídce mají spoustu piv a mezi dekorací najdete i připomínku Česka. Chcete-li posedět u malé kávy

a nasávat atmosféru toledského šumění, pak rozhodně zamířte na náměstí Zocodover, kde jsou obrovské zahrádky. Nemusí zůstat jen u kávy, například v baru **Naca Naca** vám dají něco k snědku i v jednu ráno. V Toledu hlady neumřete, kavárny a restaurace jsou téměř na každém rohu. Tak se nechte unášet a dejte na instinkt. Kulinářskou slávu si Toledo získalo díky svému marciánu a syru Manchego.

→ sefardských Židů, mapující jejich život na Pyrenejském poloostrově od dob Římanů.

Město křesťanů

Nakonec k ní vždy dojdete, obrovská katedrála postavená v polovině třináctého století je uprostřed historického Toleda a směřují k ní všechny hlavní ulice. Reprezentuje bohatost, majestátnost a moc církve v tehdejší Španělsku. Nechal ji stavět Fernando II. s arcibiskupem Rodrigem Jimenězem del Radou a katedrála je dodnes jedinou čistě gotickou stavbou ve městě. Dokončena však byla až rok po objevení Ameriky. Pětিলodní katedrála má ohromnou rozlohu 140 x 130 metrů, na jejím místě původně stály kostel a mešita. Hlavní loď má tvar křesťanského kříže.

Je označována za nejoriginálnější, ale především největší španělskou katedrálu postavenou v období gotiky. Na její stavbě i výzdobě spolupracovali největší umělci té doby. Vstup do katedrály není nejlevnější, na druhou stranu je co obdivovat, ať již nádhernou barokní kaplí „Transparento“ od Narciska Tomého či portréty všech toledských arcibiskupů, kteří svými uhrančivými pohledy hledí ze zdi. V sakristii se dnes nachází muzeum, v jehož sbírkách jsou k vidění El Greco, Goya či van Dyck.

Na nejvyšším místě Toleda se nachází Alcazar, původně palác Římanů, poté sídlo Vizi-

gótů, a pevnost Al-Qasr během nadvlády muslimů. Stal se královským sídlem kastilských panovníků a byl několikrát přestavěn, což připomínají i jeho fasády – východní středověká, západní renesanční, jižní barokní. Když se v polovině šestnáctého století dvůr definitivně přesunul do 71 kilometrů vzdáleného Madridu, sloužil Alcazar jen jako královská rezidence. Ne však nadlouho, o půl století později získal zcela nové uplatnění – státní vězení.

Alcazar třikrát vyhořel, byl mnohokrát přestaven, naposledy ve dvacátém století. Během španělské občanské války se z něj totiž stala vojenská akademie a na konci konfliktu byl pak palác téměř zcela zničen. Dnes je zde vojenské muzeum a budova se vrátila ke svému vzhledu ze šestnáctého století.

Živoucí skanzen

Toledo není místem jednodvacátého století, a je to na něm znát. Mladá generace se odtud stěhuje do předměstských částí, které jsou za hradbami. Dnes mezi místní patří jen staří starousedlíci a studenti, kteří hledají levné bydlení. Toledo se svými hradbami uzavřelo ve své vlastní historii. Nedostatek aktivní generace je při bližším pohledu vidět i na stavu města, domy často působí, jakoby se měly každou chvíli rozpadnout. ●

TEREZA PAVLIČKOVÁ

